

Бѣсовете, само кажи и знамъ чи ще оздраве дѣщерѣ ми, която сѣмь оставила въ дома бѣсна и свързана отъ дѣмона (дѣвола), за която ми е болно сърцето отъ кѣхъръ, стори милость и ма сзжели. А христосъ не и продѣма нищо, но та като викала педире мѣ непрестанно, апостолисте сѣ сзжалиха отъ нейното выканіе, и молеха Христа да ѿ отпѣсни, сирѣчь: да ѿ кажи, да си отиде. А христосъ рече: не сѣмь проведеноъ при дрѣпи, само при Евреите, които сѣ овцѣ погинали, и ванъ отъ божіа законъ, заради не радѣніето (не мѣкаатлака) на архіереите. Христосъ не чи не щелъ да помилка женатъ, но тзрпѣлъ и чакалъ да покажи нейнатъ голѣмъ вѣрж: защото, като не ѿ продѣма христосъ нищо, и като не послѣша апостолисте, които сѣ молиха за нея, тѣй вѣше доволно, да ѿ приведе ко отчааніе, каквото мнозина сѣ совлазниха (шѣпелендисаха) хаменъ и самыте апостоли рекоха, чи нещѣ да ѿ помилва. Но таа жена понеже имаше голѣмъ вѣрж и правъ разѣмъ, не си тѣри на ума никакво шѣпе, но дойде близѣ до Христа, поклонимѣса и рече: господи, помогни ми. А христосъ ѿ каза: не е добро да земна хлѣба отъ чадата, и да го фзрлѣ на кѣчетата. Чада наричалъ христосъ Евреите, на които показвалъ любовь като на сѣщи чада, а кѣчета наричалъ елиныте и пазичницыте, които сѣ были осквернени сѣ крѣвѣтъ на идолските жертвы, а хлѣба наричалъ исцѣленіето. Но гледайте тѣзи разѣмна жена колко умно отговорила на Христа, и рекла: истинна господи, не е добро да сѣ земни хлѣба отъ чадата, и да сѣ фзрли на кѣчетата, но знай чи и кѣчетата падѣтъ отъ трохите на този хлѣбъ, който пада отъ трапезатъ на тѣхныте господары. Господи азъ знамъ че сѣмь кѣче, но не сѣмь далечъ отъ твоатъ набѣж, за тѣй не ма возбранявай отъ трохите на твоатъ трапезѣ. Видители таа разѣмна жена, какъ показала три главны работы: първо вѣрж сѣ която сѣ молила неотстѣпно, второ смиреніе сѣ което сѣ нарече кѣче, а трето разѣмъ, сѣ който отговори на Христа умно. Христосъ знаеше нейнатъ вѣрж, за тѣй не послѣша скоро нейното моленіе, за да покаже предъ народа нейнымъ разѣмъ, за укorenіе на Евреите, дѣто ги повѣди една небчена и пазическа жена, и да видѣтъ апостолисте, чи да не сѣ ленетъ, но и на елиныте да проповѣдватъ евангеліето. Тора христосъ похвали женатъ, и рече: о жено голѣма е твоата вѣра, нека ти бѣди каквото искашь, и тосъ часъ оздравела нейната дѣщерѣ. Защото богъ е всемогѣщъ, като повелѣ, тосъ часъ исцѣлѣ, даширла, споредъ молежѣтъ на майкѣ ѿ. Видители какъ не послѣша христосъ апостолското моленіе, но само нейнатъ смиреннъ молежъ. Тѣй трѣбѣж и нѣ сами да сѣ молиме за нашыте сзгрѣшеніѣ, а не да сѣ надѣваме на дрѣгите да сѣ молѣтъ за насъ.